

เทพวัดอัมพวัน

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

H6008

ที่วัดอัมพวันมีเทพไปปกป้องรักษาและทำการช่วยเหลือในการต้อนรับสื่อนกรรมฐาน คนที่เคยเป็นญาติ หรือมีบุญเท่านั้นจะสัมผัสได้

มันเป็นเรื่องอัศจรรย์เมื่อครั้ง สปช. พาคครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ มาอบรมที่วัดอัมพวัน มีครูใหญ่แก่ ๆ กลุ่มหนึ่ง ๔-๕ คน อยากจะดื่มน้ำชาร้อน ๆ แต่พวกเด็ก ๆ ที่วัดชอบเอาน้ำชาไปใส่น้ำแข็ง ครูกลุ่มนั้นไม่ชอบ

ปรากฏว่า นายห้างทองย้อย ออกไปต้อนรับเอาน้ำชาร้อน ๆ ไปเลี้ยง ใส่เสื้อสูทชุดขาวแบบมาบวงสรวงตอนสร้างโบสถ์ มาด้วยกัน ๓ คน พอต้อนรับเสร็จก็เดินออกไป

ครูกลุ่มนั้นก็เดินออกไปถามพระที่เมรุว่า เห็นคน ๓ คนออกไปทางนี้ไหม พระก็บอกว่าไม่มี ไม่มีใครอยู่ที่นี้

เขาพากันเดินต่อมาถึงศาลาบำเพ็ญกุศล เป็นรูปอยู่ที่ศาลา ก็เลยชี้ให้ดูว่า คนนี้เองที่นำน้ำชามาเลี้ยง

คนเราตายไปแล้วต้องเกิดเลย อาจเป็นเปรตหรืออสุรกายหรือเทพ บางคนไม่เข้าใจนึกว่าเป็นผี เดี่ยวนี้เขาเป็น เทพอันศักดิ์สิทธิ์ ไปแล้ว

นายห้างทองย้อย ชโลธร สมัยเมื่อมีชีวิตอยู่ ได้ร่วมสร้างอุโบสถหลังใหม่ และสร้างพระประธานองค์ใหญ่ ประดิษฐานอยู่ในโรงอุโบสถ มีชื่อว่า “หลวงพ่อชโลธร” พระประธานองค์เล็กเป็นพระประธานเก่าแก่มาตั้งแต่อุโบสถหลังเดิม มีชื่อว่า “หลวงพ่อสำเร็จผล”

อาตมาทราบว่า นายดำ วานิช อยู่ที่ปากบาง มีกฎแห่งกรรมอยู่กับนายห้างทองย้อย จะต้องช่วยเหลือกันต่อไป

อาตมาบอกนายห้างทองย้อยว่า ให้นายดำ วานิช ขับรถให้ และบอกว่า “ใน ๗ วันนี้เป็นต้นไป นายห้างอย่าขับรถเองเป็นอันขาด” สติมันบอกว่านายห้างทองย้อยจะต้องถูกรถชนตาย

นายดำ วานิช พ่อแม่เป็นลาวพวน อยู่บ้านโพธิ์คา มีหนี้สิน นานาไปจำนองจำนำหมดพอดี เสธ. วสันต์ พานิช เป็นลูกศิษย์วัดนี้ มีหน้าที่จัดคนไปรบที่เวียดนาม อาตมาเคยฝากลูกของยายที่บ้านเหนือ ชื่อโก๊ะ ให้ไปรบที่เวียดนามด้วย

นายดำ วานิช เป็นคนจีน ขับรถให้คนที่ปากบางบ้าง มาขับให้อาตมาบ้าง เขาก็มาเล่าให้ ฟังว่า “หลวงพ่อดมจนจึ่ง มีที่นา พ่อแม่ก็นำไปจำหน่ายจนหมด ไม่มีเงินจะไปใช้เขา”

อาตมาก็นึกขึ้นได้บอกว่า “พ่อดี เตรียมตัวไปซื้อมรดกที่จังหวัดกาญจนบุรี แล้วไปรบที่ เวียดนามต่อไป”

พอดี เสธ. วสันต์มาที่วัด จึงพูดกับเสธ. ให้ถอนนายโก๊ะออก ใส่ชื่อนายดำ วานิชแทน เพราะนายดำ วานิชเคยเป็นทหารมาแล้ว

รุ่งขึ้น คณะทหารก็บินไปเมืองกาญจนบุรี ฝึกแล้วบินต่อไปเวียดนาม ไปอยู่เวียดนาม ๒ ปี ได้เงินมาไถ่ที่นาให้พ่อแม่หมด

ถึงเวลาแล้วที่นายดำ วานิชต้องไปอยู่กับนางห้างทองย้อย ไปดูแลตอนนายห้างเจ็บป่วย นายดำ วานิช กลับจากเวียดนาม มีเงินทองมากมาย เหล้าไม่ดื่ม บุหรี่ไม่สูบ เครื่องยนต์กลไก เก่งมาก เขาไถนาเสร็จจะไปอยู่กับพี่ชายที่กรุงเทพฯ ไปทอดปาท้องโก๋ขาย ถ้าอาตมาไม่มี บุญคุณกับเขา ไม่มีทางที่จะยึดเขาไว้ได้

อาตมาเรียกนายห้างทองย้อยมาและบอกว่า นายห้างอย่าขับรถนะ แล้วบอกนายดำ วานิช ให้ขับรถให้นายห้างทองย้อย เขาก็เชื่ออาตมา นายห้างดีใจใหญ่ นั่งสบายเลย เป็นผู้จัดการ ธนาคารกรุงเทพฯ มีโรงสี ๒ โรง โรงน้ำแข็งใหญ่ ๑ โรง

ในที่สุดวันนั้นถึงคราวตาย คุณนายสุมาลัยลืมหืมที่อาตมาสั่ง ให้นายดำ วานิช ขับรถตู้ไป กรุงเทพฯ ไปซื้อต้นไม้เอามาปลูก นายห้างทองย้อยอยู่บ้านคนเดียว

พอดีมีโทรศัพท์เชิญด่วน ให้ไปเป็นกรรมการแข่งเรือยาว นายห้างตอบตกลง ลืมที่อาตมา สั่งไม่ให้ขับรถ จัดแจงแต่งตัวใส่สูท ขับรถเบนซ์ออกไป

เวลา ๒ หุ่ มดอายุ รถเหล็กบรรทุกดินของชลประทานจอดขวางทางอยู่ นายห้างไม่เห็น ขับความเร็ว ๑๒๐ กม./ชม. ไม่ได้เบรคเลย **ชนท้ายรถตม!** คอเคลื่อน ปีนก็หาย แต่ยังไม่ ตาย ความจริงต้องตายตอนนั้น

เหตุที่ยังไม่ตายเดี๋ยวนั้น เพราะ**อานิสงส์สร้างโบสถ์ สร้างพระประธาน** ยังให้อยู่อีก ๓ ปี ต้องการให้เปลี่ยนโรงสี โรงน้ำแข็งให้ลูกต่อไป

นายห้างไปรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล ๓ ปี ก็นึกขึ้นได้ว่า “หลวงพ่อดมครับ ผมคิดจะขาย เครื่องโรงน้ำแข็งทั้งหมด สั่งเครื่องใหม่มาจากเยอรมัน และก็เปลี่ยนโรงสีให้สีขาวได้มากขึ้น **พอ เปลี่ยนเสร็จ ก็ตายพอดี**

ตอนที่นายห้างทองย้อยเจ็บหนัก อาตมาไปเยี่ยม พอเห็นค่อยยังชั่ว อาตมาก็คุยบอกว่า “นายห้างทองย้อย ทำไม่ถึงเป็นเช่นนี้ สร้างโบสถ์ สร้างวิหาร สร้างพระประธาน ทำบุญก็มาก ต้องมาโกนหัว ถ่างคอ เป็นอัมพาต เพราะอะไร”

อาตมาดูกรรมฐาน คิดหนอ คิดหนอ เวรกรรมตามสนอง บอกมาทันทีว่า สมัยเมื่อนายห้างยังเป็นหนุ่ม ขับเรื่อรุ่งเรื่องชโลธรโยงเรื่อวัวเรื่อควาย จากปากน้ำโพถึงกรุงเทพฯ

พอถึงตำบลบ้านแบ่งก็จอด เพราะติดพันลาวบ้านแบ่ง พวกญวนอยู่คนละฝั่ง (ใต้วัดอัมพวัน) นำเต่ามาขายให้จึงนำเต่ามาแกล้มเหล้า นายห้างเป็นคนทุบเต่าเอง ใช้ไม้แห่ปากเต่า แล้วดึงหัวออกมาตีป็อก!

พอเล่าเสร็จ นายห้างร้องไห้เป็นลมพับไป พี่ขึ้นมาก็บอกว่า *จริงครับหลวงพ่อดี ผมลืมไปแล้ว ผมทุบเต่าเป็นร้อย ๆ* เวลาเรื่อโยงกลับมาแล้ว ก็มาค้างบ้านแบ่ง ที่บ้านแบ่งมีวิกลิเก วิกหนึ่งสมัยเก่า

บ้านญวนอยู่ปากโหนด บ้านลาวอยู่ปากนี้ คนญวนพอรู้ว่าเรื่อลำนี้น่าก็เอาเต่ามาขายให้ เป็น ๆ ดึงหัวออกมาทุบป็อก! คุณนายและพวกลูก ๆ ไม่รู้เรื่องหรือ

พูดแล้วนายทองย้อยก็สะอึกสะอื้น บอกว่า “หลวงพ่อดีครับ รู้ได้อย่างไรนี่ ตอนผมเป็นหนุ่ม ๆ หลวงพ่อดีอยู่ที่ไหนก็ไม่รู้”

ตอนนั้นอาตมาก็ยังไม่ได้บวช สติมันบอก ถ้าสะสมไว้นานจะออกมาในรูปแบบนี้

แม่กาหลง

แม่กาหลงนี่ก็เป็นเทพ แต่ก่อนนี้เป็นเปรตมากับกุกุที่วัดนี้ มานั่งเจริญกรรมฐานกลายเป็นเทพทันที

มีเรื่องเกี่ยวกับแม่กาหลงไปช่วยญาติทางภาคเหนือให้พ้นจากการฆ่าตัวตาย

เรื่องมีอยู่ว่า ครอบครัวหนึ่งฐานะร่ำรวยมาก อยู่กันมานานจนลูกโตเป็นหนุ่มเป็นสาว สำเร็จปริญญาตรี ปริญญาโททั้งนั้น

ต่อมาสามีไปมีภรรยาใหม่ เกิดมีปากเสียงทะเลาะกัน สามีก็ออกจากบ้านไป ภรรยาก็เลยเสียใจ จะกินยากะโหลกไขว้หวังจะฆ่าตัวตาย

พอยกแก้วจะดื่ม มีมือมาปิดแก้วยาหล่นจากมือ

ก่อนที่จะปิด มีความรู้สึกว่าเรื่อนหวั่น แล้วเข้าไปปิดบั้งเลย เขาก็ตกใจว่า เอ๊ะ! ใครมาปิดนี่ รูปร่างสวยเสียด้วย ผู้หญิงคนนั้นก็บอกรว่า

“ห้อยไป! ที่เธอ ไม่น่าจะกินยาตายเพราะเรื่องสามีคนเดียว มันเรื่องอะไรกัน ถ้าฉันไม่ได้เป็นญาติกับเธอ ฉันไม่มาช่วยเธอหรอก ถ้าฉันลงมาช่วยเธอไม่ทัน เธอตายนะ”

แล้วเทศน์สอนชะ ๑ กัณฑ์ บอกรว่า สามีของเธอ กับเธอ มาคนละทีใช้ไหม ขอสรุปใจความให้สั้นว่า จะขอลาละนะ เราจะรีบ ถ้าเธอไม่ใช่ญาติฉัน ฉันก็ไม่มาช่วยเธอ นี่เราเป็นญาติกัน จะไปนะ ขอให้อยู่เย็นเป็นสุขต่อไป

อย่าไปด่าสามี อย่าไปว่าสามี ถ้าชินว่าอีก เราจะไม่มาช่วยเจ้าอีก เจ้าคงต้องกินยาตาย หรือผูกคอตายต่อไป เธอหน้าจะมานั่งกรรมฐานบ้าง ไม่มีเลย

พอจะไป แม่เลี้ยงก็ถามว่า อ้าว! เดี่ยว! คุณอยู่ที่ไหน

ผู้หญิงคนนั้นจึงบอกรว่า **“เราชื่อกาหลง อยู่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี”**